

N:o 272.

Af herr **E. L. Camitz**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående löneroglering för personalen vid statens järnvägar m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition angående löneroglering för personalen vid statens järnvägar upptagas underinspektorer till en lägsta lön af 3,000 kr. och en högsta af 3,900 kr.

Då denna aflöningsättning ej torde kunna anses vara fullt rättvis, särskildt med afseende på närmast likartade befattningar, tager jag mig friheten föreslå, det aflöningen för ofvan nämnda befattningsinnehafvare måtte höjas till resp. 3,300 kr. och 4,200 kr., och vill jag såsom skäl här för anföra:

att i den af Kungl. Maj:t tillsatta aflöningskommitténs utlåtande (sid. 282) påpekas särskildt såväl den ogynnsamma ställning i aflöningshänseende som underinspektorererna i jämförelse med andra närstående befattningar hittills intagit, som ock den vikt och det ansvar, som hvila på dessa befattningshafvare, hvarför vid dessas tillsättande synnerlig vikt bör läggas till att dugliga förmågor härtill erhållas, och att för vinnande af detta syfte böra befattningarna äfven höjas upp i aflöningshänseende. Särskildt framhålles dessutom, att deras bostad in natura, hvilken *fortfarande* skulle bibehållas, icke medför någon aflöningsförbättring för byråassistenter och underinspektorer;

att underinspektorererna *hittills* varit likställda med byråassistenter och expeditiönsföreståndare i afseende på löneförhållanden samt att enligt aflöningskommitténs utlåtande dessa kategorier med fasta lönen äfven satts likställda. Försävidt detta icke fortfarande blefve fallet, blifva underinspektorsbefattningarna gifvetvis tillbakasatta, och skulle detta menligt inverka på själfva befattningen;

att då en stor del af det maktpåliggande arbete och därtill hörande ansvar, hvilket kommittén framhållit såsom ett skäl för höjande af stationsinspektorsbefattningen å de största 1:sta klass stationerna till öfverinspektorsbefattning, helt naturligt faller på underinspektorerna såsom deras närmaste medhjälpare och ställföreträdare, äfven vikt då bör läggas därpå, att dessa i aflöningshänseende inneha en sådan ställning, att de vid förefallande behof å stationen kunna intaga en verklig befälsställning, hvilket knappast blefve fallet, om de i aflöningshänseenden sattes efter expeditionsföreståndarne;

att vid kommitténs förslag till ordinarie arvoden för de särskilda tjänstemannabefattningarna å distrikten framhölls (se sid. 375) såsom ett skäl för expeditionsföreståndarnes uppflyttning i aflöningsklass 3,300—4,200 kronor, den stora personal, som de hafva att öfvervaka. Hvad som där anförts om expeditionsföreståndarne, äger i ännu högre grad tillämpning på underinspektorerna, som icke allenast ha öfverinseende öfver alla å expeditioner placerad personal utan äfven öfver all yttre sådan, såsom tåg-, växel- och magasinpersonal. Den personal, som det således åligger underinspektoren att öfvervaka, utgör:

vid Stockholms central omkring.....	400
» » norra »	310
» Norrköping »	165
» Malmö »	537
» Göteborg »	220

På grund af hvad sålunda anförts, tillåter jag mig härmed föreslå,

att Riksdagen måtte besluta, att underinspektorer måtte uppflyttas i en minsta aflöning å 3,300 kr. och i en högsta å 4,200 kr.

Stockholm den 30 april 1907.

E. L. Camitz.